

Թողիկոսն . վասն զի կ'ըսէ . “էր անդ առ խանն Աւետիս Կաթուղիկոսն, եւ Բ Եպիսկոպոս ընդ նմա:” Նաեւ 1607ին գրուած ձեռագրի մը յիշատակարանին մէջ կը յիշուի Աւետիք իբրեւ Կաթողիկոս Էջմիածնի (Թօփածեան, Ցուց. Ժղվծ. Գատ. Վ.ի, Վղջշպտ. 1900, էջ 32): Յայտնի է ուրեմն՝ որ Աւետիք 1603էն քանի մը տարի յառաջ արդէն Կաթողիկոս ձեռնադրուած էր (Ընդ. Օր. կը դնէ սխալմամբ 1605) եւ † 1620:

Տեսնենք այժմ Գր. Կեսարացւոյ Զաքարիայի մասին գրածները: Գր. Կեսարացի ի մէջ այլոց կը գրէ ՄԵԼՔԻՍԵՂ Կաթողիկոսին (ձեռագիր օրինակին համեմատ.) “... Եւ հինգերորդ անկարգութիւնն ձեր այս է ... որ կամիս զմեր ուղղափառ հաւատն տապալել, եւ զմեզ յուրացութիւն եւ ի հերձուածողութիւն ձգել, ֆռանգաց հետ միաբանելով, եւ ձեռագիր տալով զՔաղկեդոնի Ժողովն ընդունելով, եւ Քրիստոս երկու բնութիւն ասելով, եւ զայն անէծքն, որ ի վերայ քաղկեդոնականացն է, ի ներքոյ այն անիծիցն կամիս դնել զմեզ: Զի զայն Գիշու որդին չԶաքարիան, որ Վանա տոլվաթաւորքն զինքն ի վարագապէս տեղեացն արտաքսեալ հալածեցին, նա չէ թէ այն տոլվաթաւորքն անիրաւութեամբ արարին զայն այլ իրաւի, զի տեսին զնորա թերահաւատութիւնն, եւ զչար գործքն եւ արժան չի տեսան այնպիսի աթոռոյն, այլ ի վանիցն եւ յերկրէն եւս հալածեցին, եւ զարժանատանգ այնմ աթոռոյն զՄարտիրոս վարդա-